

QUI SOM?, D'ON VENIM?, CAP ON ANEM?

Momo des del Molinet

Cento Brials amb els seus fills Vicente i Antonio Sancho.

Estimem tot allò que ens fa fer qui som?, ho coneixem?. Sabem d'on venim i cap on anem?

Són perilloses les paraules?

No és cert que se'ns pot fer veure qualsevol cosa; veiem el que està passant i tenim capacitat per a donar-hi resposta.

Coneixent i estimant de debò el que és de cadascú podem aprendre a estimar el que és de tots, el que ens defineix i fa que siguem qui som; val la pena ser qui som, val la pena seguir sent-

ho. Ningú pot imposar-nos que canviem i menys encara a canvi de destrucció, perill i incertesa.

Progrés?

No hi ha progrés sense respecte; no hi ha respecte quan no es té en compte el pensar i el sentir de tots i cadascú de nosaltres.

¿Estem sent governats pels nostres representants?, o ells i nosaltres estem sent arrossegats cap no sabem

on, sense saber ben bé per què i sense que aquest "per què" tinga res a veure amb el nostre benestar i els nostres interessos?

En aquest moment, com en tants altres, qualsevol cosa que passa al nostre poble, a la nostra terra, té conseqüències que ens afecten a tots, inclosos els que creuen tenir motius per a sentir-se satisfets.

Satisfets de què? Satisfets per què?

Sabem qui som i d'on venim; només la vida ens pot dir per on seguir caminant.

M'alço i rego i, com cada dia, em pregunto quant de temps regaré encara el lloc que em va vore nàixer.

Altres moments, altres vivències, m'han portat d'un lloc a un altre i, com ací, com avui, he gaudit de cada gest, de cada instant. Pot ser per tenir peus i no arrels les persones devem, puix que

podem, anar i vindre; diuen que és bo, que ens transforma, que ens fa créixer. Que bo seria que fora quan la natura ho demana i no quan interessos aliens ho imposen sense seny ni maneres! No són riuades ni sequeres, ni falta d'una bona terra, són gent que mal poden respectar-

Teresa Puerta.

Vicent de Puerta, Francisca i Teresa

Eixint cap al poble des del Molinet.